

ialtsald anerkjendt fra alle Sider, at Sagen her er forelagt under den fornuftigste Form, og det maa dernæst anerkjendes fra alle Sider, at det er af stor Betydning for Landets største Kommune og dets bedst befolkede og rigeste Provinds, om dette Forslag skal udskydes et Aar eller ikke; jeg tillader mig derfor at bede det ærede Thing at betænke, om det ikke vil være den rigtigste Fremgangsmaade snarest muligt at bringe denne Sag tilende og navnlig at følge den allerede i Indledningsstalen af den ærede Minister antydede Behandlingsmaade, nemlig at lade Sagen gaae umiddelbart til anden Behandling.

J. N. Hansen: Jeg skal ogsaa for mit Vedkommende tilraade at lade denne Lov gaae saa hurtigt som muligt gennem Thinget; thi jeg troer, at Publikum meget ønsker, at man hurtigt muligt faaer den ophøiet til Lov; det er vist, at det havde været godt, om Jernbanebestyrelsen tidligere var kommen til den bedre Erkjendelse, som den nu er kommen til, men man maa jo glæde sig ved, at det er skeet i den allerførste Time. Det vilde vistnok ogsaa have været ønskeligt, om den i rette Tid var kommen til en lignende bedre Erkjendelse med Hensyn til den Retning, man har givet Banen ved Lyngby, idet den efter Manges Mening er bleven overmaade uhelbig; man kaster Tusinder ned i Dybet i Lyngby Sø, som man kunde have sparet ved at følge den foreløbig fastsatte Retning, og man lægger Stationen paa et Sted, hvor man vil gaae tabt af den største Deel af den Personbefordring, man ellers vilde have haft mellem Lyngby og Kjøbenhavn, idet Stationen kommer for langt fra Lyngby, til at man kan vente, at mange af de Personer, der befare denne Vej, ville benytte sig af Jernbanen fremfor af de mange lettere og temmelig billige Befordringer, der gaae mellem Lyngby og Kjøbenhavn. Forsaaavidt Bestyrelsen endnu kunde komme bort fra den høist uhensigtsmæssige Retning, som der følges, vilde den gjøre et Skridt af samme Art, som her er gjort, og hvorved den vistnok ogsaa vilde vinde Anerkjendelse. Naar man imidlertid er enig om at gaae ind paa denne Lov, troer jeg rigtignok, at man maa slutte sig til det Endringsforslag,

som er behandlet af den ærede første Taler i denne Sag (Fischer), thi naar man seer, hvorledes Jernbanebestyrelsen hidtil har stillet sig, troer jeg ikke, at man tør antage, at den ene Deel af dette Forslag nogensinde vilde blive udført, naar det ikke var knyttet til den anden, og jeg troer, at den Tilfredshed, man kan jo endog sige den Glæde, hvormed man i Publikum har modtaget Efterretningen om, at man paatænker en Forandring i dette Forhold, egentlig kun kan siges at være fuldelig tilstede, naar det Hele, som her er foreslaaet i § 1, virkelig kommer til Udførelse. Jeg slutter mig saaledes ganske til de Talere, som have meent, at idet man gjerne tager Lovene og fremmer den saa hurtigt, at den kan gaae igjennem i denne Session, bør man sikkre sig, at den kommer til at indeholde det, man ønsker; man bør ikke dele Foranstaltningen i to Dele, saa at det bliver muligt for Bestyrelsen at gjøre det ene og at slyde det Andet ud.

Klee: Jeg skal med Hensyn til hvad den ærede sidste Taler yttrede om Overføringen af Vesterbro tillade mig at slutte mig til ham. Det forekom mig, at de Grunde, den ærede Kultusminister anførte for at udsætte Sagen, ikke vare ganske træffende. Jeg er enig med ham i, at man vistnok har overdrevet Færerne ved Overføringen af Vesterbro, men det kan dog ikke nægtes, at denne vil medføre en overordentlig stor Gæne for Hovedstaden, og det er jo ogsaa muligt, at det vil medføre Fare for Mennekstiv. Hvad det Hensyn angaaer, at man vilde spare betydeligt ved ikke at omlægge den nuværende Bane, skal jeg tillade mig at bemærke, at der efter den nye Plan vil blive anlagt en ny Station ved Frederiksberg, og det er dog rimeligt, at denne nye Station vil indbringe ikke ganske Ubetydeligt. Med Hensyn til de Uttringer, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Mariager (N. Hage) om den store Betydning, han tillægger den gjenneingaaende svenske Trafik over Helsingør, skal jeg bemærke, at jeg ikke finder det hensigtsmæssigt at gaae dybere ind paa nogen Diskussion herom; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, at han har ganske Ret, naar han venter, at Hovedmassen af den svensk-norske Trafik vil gaae